

Pääkirjoitus

*Ku ei siit oo kauan
Mä muistan sen vauvan
Justhan mä nostin sen mun syliin
Ja panin tuttii suuhun
Ihminen lentää kuuhun
Ja silti ei tiedä miten voi olla niin
Pitkii päivöät lyhyitä vuodet
Pitkii päivöät lyhyitä vuodet*

Näihin Saimaa-bändin laulun sanoihin on helppo samaistua – ne vuodet, kun lapset ovat pieniä tuntuvat jälkeensä lyhyiltä. Vuosien lyhyyttä on vaikea käsittää, jopa kuuhun lentäminen on helpompi ymmärtää. Laulu saa pohtimaan, vaikuttaako tunteeseen ajan nopeasta kulusta se, että lasten kasvaessa myös perhe muuttuu ajan myötä erilaiseksi. Perheenjäsenet ja perheen tarpeet ovat koko ajan muutoksessa: vastasyntyneen, taaperon, leikki- ja kouluikäisen tai teinin perhe ovat hyvin erilaisia. Lasten tarpeiden muuttuessa myös tarpeet vanhemmuudelle ovat erilaisia. Perheenjäsenet sopeutuvat jatkuvasti uusiin tilanteisiin ja näihin muutoksiin.

Toiseksi laulu nostaa esille, kuinka lapsiperheen arjessa päivät voivat olla pitkiä. Lapsiperheen arki itsessään voi olla kuormittavaa, mutta sitä se on erityisesti silloin, kun perhe-elämää varjostaa merkittävä elämäntilanteeseen liittyvä muutos. Tiedämme tutkimuksista, että on hyvin tavallista, että lapsiperheäikää voi varjostaa jokin merkittävä kuormittava tekijä. Esimerkiksi perheen huono taloudellinen tilanne, vanhemman tai lapsen sairaus tai vanhempien kriisiytyneet parisuhde vaikuttaa kaikkien perheenjäsenten hyvinvointiin. Vaikutus voi näkyä myös myöhemmin tulevaisuudessa.

On ymmärrettävää, että päivät ovat tällaisessa elämäntilanteessa pitkiä. Pitkiin päiviin tarvitaan arkista tukea ja tuella on merkitystä ajankohtaisesti ja se myös kantaa pitkään kaikkien perheenjäsenten elämässä. Lapselle vaikeuksista selviytymisen kokemus muodostuu pääomaksi, joka auttaa selviytymään vaikeuksista myöhemminkin. Lapsiperheäika tulisikin olla meidän yhteiskunnassamme erityisessä suojelussa, mikä on tärkeää siksi, että lapsia syntyy maahamme vähemmän kuin koskaan – vähemmän kuin 1860-luvun lopun nälkävuosina.

On paikallaan kysyä, tukeeko tämänhetkinen maailmantilanne ja päätöksenteko perheiden syntymistä ja lapsihaaveitten toteutumista, tukeeko se ihmisille elintärkeitä lähisuhteita?

Maailmantilanteeseen on yksittäisen ihmisen vaikutusmahdollisuudet vähäiset – poliittisessa päätöksenteossa sen sijaan tulisi ottaa paremmin huomioon lähisuhteet. Jos yhteiskunnan perusta on lähisuhteissa ja moninaisissa perheissä, niiden syntymistä, kestämistä ja kannattelua tulisi myös päätöksenteon tukea.

Käsi sydämelle, päättäjät! Oletteko päätöksenteossa murentaneet vai rakentaneet?

Oletteko huomioineet ja vahvistaneet lähisuhteita vai oletteko päätöksillänne asettaneet esteitä ihmisten lähisuhteiden pysyvyydelle ja solmimiselle?

Näissä tunnelmissa esittelemme Teille upeat tämän vuoden ensimmäisen Perhe- ja pariterapialehden kirjoitukset. Vertaisarvioituissa artikkeleissaan *Kirsi Heikinheimo* käsittelee vieraannuttamista ja vieraantumista ja *Katri Talvitie* uskonnollisten kysymysten käsittelyä psykoterapiassa. Kumpikin artikkeli perustuu tutkimukseen. Kirsi Heikinheimon nuorille suunnattuun kyselyyn ja Katri Talvitien perhe- ja paripsykoterapeuttien haastatteluihin. Kuten Katri Talvitien myös *Annukka Schramin* artikkeli perustuu perhe- ja pariterapia-koulutuksen opinnäytetyöhön. Opinnäytetyötään varten Annukka haastatteli asiakkaita perheterapiassa koetuista merkityksellisistä hetkistä. *Aino Maija Rautkallio* puolestaan esittelee työtoverinsa *Minna Koskisen* kanssa kehittämänsä Vakauttavan pari- ja perheterapian konsultaatiomallin. Lisäksi lehdessämme on mukana pitkän linjan pariterapiakouluttajien *Vuokko Malisen* ja *Sinikka Kumpulán* blogi-kirjoitus integratiivisesta pariterapiasta. Lehden kruunaa kaksi merkittävistä teoksista tehtyä kirja-arviota: *Juha Alakulppi* arvioi *Hulluna Amerikassa* ja *Terhi Kotilainen* *Traumatisoituminen ja perhesuhteet* -teoksen.

Ettehan unohda, että tämäkin vuosi on perhe- ja pariterapialle viimevuotisen juhluvuoden tavoin merkittävä vuosi: tänä vuonna järjestetään kahdeksas suomalainen perhe- ja pariterapiakongressi Jyväskylässä teemalla *Kohti turvallisempaa yhteyttä muutoksessa*. Syksyn ensimmäisessä lehdessä julkaisemme kongressin puhujien haastatteluita ja muutenkin fiilistelemme tulevaa kongressia. Toisessa lehdessä toivomme saavamme julkaista esittäjien aiheestaan kirjoittamia artikkeleita. Seuraava lehden numero julkaistaankin jo noin kuukauden kuluttua. Lehti on vierailevan päätoimittajan *Aarno Laitilan* kokoama.

Tässä lehdessä on luvassa myös jotakin uutta: Sinulla on mahdollisuus antaa palautetta lukemistasi artikkeleista, lehden kokonaisuudesta sekä esittää toiveita lehden tulevasta sisällöstä. Klikkauksella pääset helposti täytettävään lomakkeeseen. Olemme kiitollisia kaikesta saamastamme palautteesta.

Suurten ja arvaamattomien muutosten maailmassa iloitsemme kevään lupauksesta,

Päivi ja Mika